

Akademický Senát FHS

UK

Volby 2022

Igor

Zavorotchenko

Jmenuji se Igor Zavorotchenko, jsem absolventem magisterského programu Orální historie - Soudobé dějiny a doktorandem oboru Soudobé evropské kulturní dějiny na Fakultě humanitních studií, v poslední době jsem zároveň vyučujícím ukrajinských studentů, které studují u nás v prvním ročníku dle individuálních studijních planů. Již sedmý rok můj život a profesní činnost jsou spjaty s naší fakultou, tedy mám praktickou představu o vzdělávání na všech třech úrovních: bakalářském, magisterském a doktorském studiu.

Pokaždé, když se na fakultě konaly volby zástupců studentů do Akademického senátu, zúčastnil jsem se hlasování, protože jsem to považoval za důležité. Ale abych byl upřímný, myšlenka kandidovat v takových volbách mě nikdy nenapadla. Nikdy jsem o tom vážně nepřemýšlel. Proto pro mě bylo velkým překvapením, když mě jeden z kolegů navrhl k účasti v těchto volbách. Byl jsem překvapen, protože jsem nepředložil žádný speciální reformní program nebo něco podobného. Proto jsem silně pochyboval, zda mám dát souhlas s účastí ve volbách.

Pak ale jsem zamyslel nad tím, že se mezi námi na fakultě objevilo několik desítek studentů z Ukrajiny, kteří se stali řádnými členy naší akademické obce. Proto by bylo dobré, kdyby byl jejich hlas u nás slyšet, třeba v Akademickém senátu. Zřejmě orientace a adaptace ve zcela novém a výrazně odlišném prostředí pro ně není snadný úkol. V takové situaci by se moje pomoc mohla hodit: na jednu stranu poměrně dobře znám naše akademické prostředí, na druhou stranu jsem se ocitl v neustálém dialogu s mnoha našimi ukrajinskými přáteli, strávil jsem spoustu času s nimi letos na jaře a v létě, kdy běžel na fakultě adaptačně-orientační kurz CŽV pro lidi, postižené válkou na Ukrajině, a nyní se s nimi několikrát týdně setkávám na

hodinách bakalářského studia. V těchto okolnostech jsem se tak ocitl mezi dvěma světy: tím, který oni museli opustit, a tím našim, kam přišli.

Navíc, neměli bychom zapomínat ani na naše další kolegy, kteří válkou postiženi.

Vše výše uvedené samozřejmě vyvolává řadu otázek a pochybností: je pro akademickou obec naší fakulty skutečně důležité, aby byly vyslyšeny hlasy našich nových kolegů z Ukrajiny a obecně vzato i vůbec těch, kterých se tato válka osobně dotkla? Důvěřují mi kolegi natolik, aby mi svěřili tuto roli? Anebo je někdo lepší pro tuto roli? Po chvíli přemýšlení a váhání jsem si uvědomil, že nejlepší způsob, jak najít odpověď na takové otázky, je zúčastnit se těchto voleb a dát možnost rozhodování studentské části naší akademické obce.

Účastním se proto voleb a žádám Vás, abyste volili ty kandidáty, které považujete za co nejvíce vhodné.

* * *

My name is Igor Zavorotchenko, I have graduated from the Oral History – Contemporary History master's program and I am a doctoral student of the Contemporary European Cultural History program at the Faculty of Humanities, and also now I am teaching groups of Ukrainian students studying with us in the first year according to individual study plans. Thus, for the last six and a half years my personal and academic life has been connecting with our faculty, and I have some experience of the studying at all three levels: undergraduate, graduate and doctoral studies.

Every time the faculty held elections of student representatives in the Academic Senate, I have voted because I have believed it is important. But frankly speaking the idea of participation as a candidate in such an election has never come to me. Thus I have never seriously thought about it.

Therefore, it was a big surprise for me when one of my colleagues nominated me as a candidate in these elections. I was surprised, because I did not put forward any special reform program or something like that. That is why I actually doubted whether I should give my consent to participate in the elections.

But then I've understood the simple fact that dozens of students from Ukraine appeared among us at the faculty, who became full members of our academic community. Therefore, it is important if their voice would be heard by us. Actually, orientation and adaptation in a completely new and quite different environment is not an easy task for them. In such a situation, probably my help could be useful: on the one hand, I am well familiar with our academic environment, on the other hand, I found myself in constant dialogue with many of our Ukrainian comrades, I spent a lot of time with them in the spring and summer of this year,

when the adaptation and orientation course CŽV for people who suffered from the war in Ukraine was provided by the faculty, and now I meet them several times a week at the classes of the bachelor's program. Thus, by the will of the circumstances, I feel myself between two worlds: the one they had to leave, and the one where they have arrived.

Moreover, we should not forget about our other colleagues affected by the war.

Of course, due to these reasons I faced a number of questions and doubts: is it really important for the our faculty academic community that the voices of our new colleagues from Ukraine, and in general those who were personally affected by this war, became audible, esp. in Academic Senate? Do my colleagues trust me enough to entrust me with this role? Wouldn't be there anyone better for this role? After some thought and hesitation, I have understood that the best way to find the answer to such questions is to participate in these elections and give to the student part of our academic community the opportunity to make their own choices.

Therefore, I am participating in the elections, and I ask you to vote for those candidates that you trust enough.